

Paastande, men den har i alt Fald ikke været overbevisende for mig. Den høitærede Minister paastod, at hans Forslag Intet præjudicerede. Jeg siger: jo! I det Dieblit, der først er bygget en Sernbane fra Løgstør til Hobro, antager jeg, at derved har man i høi Grad præjudiceret andre Linier, som der kunde blive Spørgsmaal om i Himmerland. Jeg tror, at man da vanskelig staar saa frit overfor andre Linier i Himmerland, som man staar, naar denne Bane fra Løgstør til Hobro ikke er bygget; thi man kan dog ikke blive ved at bygge Sidebaner i Himmerland, og man præjudicerer Viborgs Stilling ved at bygge denne Bane. Det kan ikke benægtes af den høitærede Minister, at Banen fra Løgstør til Hobro ingenlunde giver hverken Viborg eller den vestlige, særlig den sydvestlige Del af Himmerland, hvad der haves Krav paa. Sa, man kan stille sig afvisende lige overfor disse Krav og sige, at de maa vige for Hensynet til det Almene. Men hele den ærede Ministers Projekt er bygget paa Erkjendelsen af, at Himmerland har Krav; og naar man anerkjender dette, hvorledes kan man saa i næste Dieblit sige, at den væsentligste Del af disse Krav bryder man sig ikke om? Den væsentligste Del af disse Krav kommer netop fra den sydvestlige og vestlige Del af Himmerland, og det er disse Dele, der tilføjes ved Hobro—Løgstørbanen. Har man først Løgstør—Hobrobanen, vil man ikke kunne vente saa let at faae Banen dreiet og henført til det vestlige Terræn, hvor den efter min Mening burde gaa. Jeg tror ogsaa, at naar først Trafikken, navnlig fra den vestlige og midterste Del af Himmerland, som kan have Gavn af denne Bane fra Hobro til Løgstør, er trukket den Vej og altsaa bort fra Viborg, kan man ikke saa let bagefter trække den tilbage. Altsaa, der vil have fundet en Præjudicering Sted. Denne den høitærede Ministers Paastand, at hans Bane Intet præjudicerer, tror jeg derfor, ikke er rigtig, men ligesaa lidt tror jeg, hans anden Paastand er rigtig, nemlig at den Bane, der foreslaas i Uendingsforslaget, virkelig skulde kunne siges at præjudicere Noget. Han siger, den præjudicerer, fordi man binder sig, thi selv om man ikke vil indrømme det i dette Dieblit, er jo dog Meningen den, at naar Banen er ført fra Løgstør til Viborg, skal den føres videre mod Syd fra Viborg og snart efter til Herning og saa fremdeles. Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at det er min Mening, at dette vil komme, men oprigtig talt, det er ingen Betingelse for, at dette vil komme, at der føres en Bane fra Løgstør

til Viborg; selv om det ikke sker, tror jeg alligevel, at der vil blive Spørgsmaal om disse Forbindelsesbaner Syd paa. Man kan altsaa heller ikke sige, at dette Fremtids-spørgsmaal vil blive ligesom paatunget, fordi Banen føres fra Løgstør til Viborg. At det vil komme, er begyndt i andre Omstændigheder og andre Forhold; var disse andre Forhold og Omstændigheder ikke til Stede, vilde det ikke komme, om ogsaa Banen føres fra Løgstør til Viborg. Men jeg skal gjerne indrømme, at det er naturligt, at naar denne Bane er ført fra Løgstør til Viborg, vil det springe klarere i Øinene, at det er naturligt at gaa Syd paa; denne Gaaen Syd paa vil have vundet endnu mere Berettigelse, det skal jeg villig erkjende overfor den høitærede Indenrigsminister. Men siger man: Man binder sig, man præjudicerer Spørgsmaalet om de andre Veie, der ellers kunde være Tale om at gaa, saa kan jeg ikke indrømme eller indse Nødvendigheden heraf. Jeg har forgjæves lyttet efter at faae en Anvisning paa, hvad det er for andre Veie, den høitærede Minister stadig tænker paa. Jeg har ikke hørt Andet, end en Gjentagelse af den Antydning, der fremkom fra ham ogsaa ved første Behandling af denne Sag, at man kunde gaa fra Hobro til Viborg, eller fra Sønder-Onsild til Viborg. Men jeg vil dog tillade mig at spørge: Dersom man gaar fra Hobro til Sønder-Onsild, er det saa ikke ogsaa, fordi man mener, at man fra Viborg skal gaa videre Syd paa? Hvor kan man da sige, at man ved at gaa fra Løgstør til Viborg, har bundet sig til at gaa fra Viborg og Sydefter, at man derved har præjudiceret den Frihed, man ellers skulde have, naar man dog maa erkjende, at man, selv om man gaar den anden Vej fra Hobro til Viborg, da ogsaa maa komme til at gaa Sydefter fra Viborg? Dersom det skulde være Noget efter min Mening Bespøgt i denne Indvending, maatte der kunne paapeges, at foruden det at gaa fra Viborg Sydefter, kunde der være Tale om at gaa fra andre Punkter Sydefter; men jeg veed oprigtig talt ikke, hvor det skulde være. Jeg er ude af Stand til at sige, hvilken Linie der kunde være Spørgsmaal om. Man kunde maaske tænke paa, at gaa fra Længdebanen over til Silkeborgbanen, men det, tror jeg, vil i alle Henseender være uheldigt. Men forholder det sig saaledes, at hvis der kommer en Midtbane Syd paa — og jeg er overbevist om, at den kommer, selv om man ikke tager Udgangspunkt fra Viborg — saa kan det ikke siges, at man har præjudiceret Noget ved nu at gaa fra Løgstør til Viborg. Viborg vil ikke derved mere være